

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 50 kr.

Közéletünk.

Ugyan ki törödnék a közérdekkel?

Különösen most, virághervadáskor, le-
vélhulláskor.

Nyugodni tér a természet a nagy
munka után, melyet a nyár teremtő erejé-
vel végezett.

Egész nyáron dolgoztunk mi is, szán-
tottunk — vetettünk, kapáltunk — kaszáltunk,
betakarítottuk az Isten áldását is, most már
nyugodtan térhetünk téli pihenőre, lakod-
alom, névnap, disznótor és egyéb kisvá-
rosias szórakozások élvezetére. A közügyek-
kel nem törődhetünk, mert most pihenni
kell.

Édes jó Istenem, hát mikor érünk rá?
Hisz ha jön a tavasz, a nyár, akkor ismét
jön a dolog idő; már pedig mindenképp
előtt első a — kenyér. A közügyeket pedig
végezzék a hivatalnokok, papok, tanítók,
azért fizetjük őket!

Szép dolog az a bizalom, de nehéz
annak megfelelni különösen nálunk, ahol
minden azokra van bízva, ahol társadal-
munk különféle érdek és anyagi szempon-
tok szerint alakult körei semmiféle irányt
nem szabnak meg, semmiféle támogatásban
nem részesítik legalább azokat, akik hivatta
vannak közéletünk fejlődésén munkálkodni,
ha már csak a fizetésért is és nem saját
jóakaratukból. Ámbár ezeknek is első a
kenyér, azért pedig úgy meg vannak rakva
hivatalos teendőikkel, hogy azoktól a társa-

dalmi alakulást, a közélet anyagi és szel-
lemi fejlődését elő nem segíthetik.

A közönségnek is kell tenni valamit,
annyival is inkább, mert önmagáért teszi.

Sehol széles e hazában nincs talán
több oly hely, ahol a kasztrendszer úgy le-
tudná nyugózni ama törekvéseket, melyek
társas életünk fellendülését, közéletünk
pezsdülését, a százados lethargiából való
ébredtetését célozzák.

Nagybirtokosaink, kisebb birtokosaink,
kereskedőink, köztisztviselőink, (ezek ismét
külön-külön), iparosaink, mind külön-külön
egymást érdeklő szempontokból alakul zár-
kóztott körökké, melyekből az egymással
való érintkezés ki van zárva s nincs oly
közös hely, pont vagy intézmény, melyen
akár közös érdekek, akár egy közös cél
fölött egymás nézetét megismerhetnék, ki-
cserélhetnék.

Innét van az a nagy elposványosodás
közéletünk különben is sivár mezején.

Vagyonosabb értelmiségünk nem törö-
dik a szegényebb elemek létérdekeivel, —
viszont ezek indolensek, bizalmatlanok ama-
zok vezető képessége iránt. Sőt meggyőző-
désük, hogy minden dolognak az ellenke-
zője a helyes, mint a hogy az ugynevezett
intelligens elemek akarják.

Valóságos isteni gondviselés szerű azon
jelenség, hogy ily rideg elkülönülés mellett
városunk 13000 lakói közül a 10000 sze-
gény napszámos elemnél holmi szociális

eszmék mindezideig egy talpalatnyi térnél
többet meghódítani nem bírtak.

Elborul a gondolkozni tudó lélek, ha
látja, midőn egy-két — az elfogultságból
kikapaszzkodó, az előítéleteken magát túl
tevő — egyén, kik a kasztok közötti sivár
választareket kívánják benépesíteni, — mint
kénytelenek tűnni a népszerűség hajhászat
ráfogását, az elvtelenség, sőt elvtagadás bé-
lyegét, a közönségesség kicsinyítő titulását,
a kapaszkodás és egyéb ily fajta csúf
egyéni tulajdonságok látszatát.

Egy úri emberrel sokan máig sem fog-
nak kezét, amiért néhány évvel ezelőtt el-
merte készíteni a munkás-egylet alapszabá-
lyait, pedig nincs olyan ügyvéd, aki el ne
készítette volna, már pedig azok is okos
úri emberek, akikkel kezét szokott fogni
mindenki, — pedig azt az alapszabályt szó-
 nélkül hagyta jóvá a belügyminiszter, —
s ezen munkás-egylet elnöke a földmi-
velésügyi miniszter által igen szép anyagi
és erkölcsi jutalomban részesült példás
szorgalmáért, békés és hazafias magatar-
tásáért.

Még is, az a kis pezsgés társadalmi
életünkben, mely a közel multban volt érez-
hető, annak az egy-két jelentéktelennek
látszó körnek mozgásából származott, me-
lyekben azok a mindennel törödni szerető
egyének fordulnak meg.

Már most tehát ha mindama körök,
melyek legelső sorban és mindazon egyé-
nek, kik tehetségüknél, rátermettségüknél

TÁRCZA.

Meg se értenéd...

Az „Abony” számára írta: Erd.

Bár jól tudom, hogy ugyse hallgatod meg,
Kesergő lantom síró énekét,
Tudom, szivedbe hogy viszonszerelmet
A számomra nem ültetted az Ég. —
Engedd mégis, hogy mondjam: mint szeretlek,
Bár viszonzásért én hiába esdek,
Mert hisz szerelmem úgy sem értenéd.

Az én szerelmem, szivem déli bábja.
A mely mögött a bú lappang csupán,
Boldogság vágya lelkem csalfa álma,
Hol csalódás kél ébredés nyomán! —
Oh mert az álom nyújt csupán még enyhét,
De én hiába álmodom szerelmet,
S hiába szólnék, — Te nem értenéd.

Ha felragyogni látom sötét szemeidben
Azt a két fénylő büvös csillagot,
Még jobban ég a kin lángja szivemben,
Mert e két szép szem nem nekem ragyog!
Oh hagyd álmodnom a viszont szerelmet,
S részvétellel tekintsd, ha könnyem pereg,
Mert könnyeim Te úgy sem értheted.

Babfosztás.

Az „Abony” eredeti tárczája.

(Folyt. és vége.)

De azért mindnyájan várva-várták az estét.
Most hát — hogy felvegym a történet fo-
nalát, — elérkezett a keddi este s alig hogy le-
ment a nap, nagy sürgés-forgás támadt a Bagóék-
nál; nagy székeket, kis székeket, padokat, löczá-
kat raktak ki az udvarra; az ámbituson felállítot-
ták a babos zsákokat, Bagóné asszonyom felszel-
delte a kalácsot, a Trézika bedagasztotta lepény-
nek való tésztát, Bagó uram csapra ütötte a ve-
res boros hordót, a mindenes előszedte a szakaj-
tót, úgy hogy mire a 8 órát harangozták, rend-
ben volt minden.

Harangozás után kezdtek gyülekezni a lányok
és legények, letelepedtek, ki hova akart; a min-
denes kis szakajtóban minden leány kötőjébe töl-
tött csöves babot; onnan szedegették ki markon-
ként a csöveket s a hüvelyt kétfelé hasítva eldob-
ták, a szemet pedig visszaejtették a lány kötőjébe.

Ez alatt milyen szépen el lehetett beszél-
getni, enyelegni, dalolgatni, suttogni. Milyen jól
esett, mikor mind a ketten egyszerre nyultak a
köténybe s a kezeik véletlenül összeértek.

Ti, — mostani lányok, legények el sem
tudjátok azt képzelni.

Hanem a dalolás sehogy sem akart általános
lenni; a lányok ugyan el-elmondtak egy régi
nótát, de a legények még a cigány-bassust sem
dörmögték hozzá. Hiába rimázkodtak nekik, hogy
daloljanak valami új nótát, a mit a katonaságnál
tanultak, sehogy sem akart megindulni a nótázás;

vége nagy könyörgésre Járó Pali, a híres nótafa
elkezdte, hogy:

Még Aradnál szépen szóllott a banda,
Világosnál gyászba borult a haza;
Világosnál raktuk le fegyverünket,
Mert Görgey ott adott el bennünket!

Ezt már minden legény dalolta. A lányok
azt mondták rá: — Jaj de szép volt. — A legé-
nyek: — Jaj de szomorú!

Nem is dalolt azután senki többet; az enyel-
gés, sőt még a beszélgetés is abban maradt, csak
a babhaj zizegése hallatszott.

Ugy 9 óra tájban aztán a kapu előtt szép
hármóniával csak megzendül: Muzsa, muzsa,
muzsanyáj.

A lányok felvidultak, a legények még jobban
elkomorodtak.

— Itt vannak a diákok!

A szép nóta után szép sorjában jöttek be
az öregebb diákok, azután a fiatalok, mindegyik-
nek a kezében szép somfapálcza, udvarias köszö-
nés után Bagó uram és Bagóné asszonyom leül-
tette őket a lányok közé, úgy, hogy minden lány
mellé egy legény s egy diák jutott, a kántuspré-
zes természetesen a Trézika mellé.

Képzeltetni aztán, hogy udvarolt mind a két
férfi a lánynak; különösen a kántusprézes, ki a
Trézika haját feketébbnek állította a fájdalomnál,
a mosolyát szebbnek találta a hajnalhasadásánál,
sőt azt is kérdezte:

— Látott-e már Trézika piros fehérliliomot?

— Oh hogy láttam volna, hisz az lehetet-
len, abszurdus.

fogva hivatott tényezők közéletünk fellendülésére közreműkölni, centralizálják az erőket, a módokat annak fejlesztésére, önnön maguk fogják az abból származó előnyöknek hasznát látni s a fejlődő nemzedéknek a haladásra utat mutatni.

Egyenlőség a közérdekekben való munkálkodásban, embertársaink megbecsülése erre való törekvésekben: ez az igazi a helyes út a boldogulásra. A többi minden egyéb csak czafrang.

Visszaemlékezés halottak napjára.

A természet életét megakasztja a hervadás és sárgul, hull, hull a levél, míg a hervadást felváltja a halálalmod hozó tél, ráborítva fehér lepét a csendes elnyugvás némaságára.

E szomorúság szomorúságában voltunk: elértünk pár nap előtt a halottak napjához és a természet haldoklásával halottainkat sirattuk.

Am jön a tavasz, felébreszti a természetet, a nap sugara eloszlatja a havat s fellebbenti a föld halotti fátylát s megindul az ujjászületés az újraébredés nagy, szép, csodálatos folyamata, melyhez kötve van az emberi lét, melyből ered az élet. Oh igen, a földből hajlik az ég felé a gyümölcsöt hozó fa, a buzaszemekről meghajlott kalász. A föld újra fog éledni, de nem jönnek vissza hozzánk többé azok, kiket szerettünk, kik elhagytanak bennünket, akik meghaltak és a föld nyugalmas ölébe tértek. Ujjászületésével a természetnek nem élednek fel szeretteink halálalmodból s nem térnek vissza a haza nagyjai, ha csak új nagyok keletkezésében nem azok, akik az édes hazáért küzdenek, vérüktől szentelt földjében nyugszanak s akikért október 6-án hullattuk bús könnyeinket s helyeztük poraik fölé a szomoru megemlékezés ciprus ágait.

Sokat sirat ez évben is a magyar. Dölnék, egyre dölnék oszlopaink, melyek világítottak, irányítottak s a melyek fénye helyett most sötétség uralkodik. Éppen azért ismét drágább lett szívünknek a temető, mely annyi jeles testével s annyi drága lélek eltemetett porhüvellyel lesz előttünk szentté, hova imádkozni járunk és a hova halottak napján elvittük az emlékezés koszorúját; letettük azt a nagyok és szeretteink sírjára, meggyújtva fölöttük a sír mélyébe világító önzetlen s el nem alvó szeretet fáklyáit, ezer méceit.

A halottak országában szálljon meg bennünket minden időben a megemlékezés ihlete és peregen arcainkról a fájdalmas könnyü, melyet ejtet velünk a veszteség érzete azok felett, kik meghaltak, itthagytak bennünket. S elmondva az imát, mely az ő lelkeik üdvéért száll felfelé, a

— De én láttam, — dicsekszik a diák.

— Mikor és hol? — kérdi a lány.

— A multkor itt a magácska keblén; bizony elpirult az szégyenletében, hogy Trézikának fehérebb az arca.

A lány elnevette magát, Kovács Józsi pedig bosszankodott; de hogy ő se maradjon hátra a széptevésben, megsimította a lány hátát és azt mondta:

— Olyan szép kövér a hátad, mint az én Pariz kutyámé, olyan szép fekete szemed van, mint a riska tehenemnek.

Ekkor meg a diák nevette el magát, Trézika meg rálegyintett a Józsi kezére.

Megtörtént aztán véletlenül, hogy a diák és legény egyszerre nyultak a kötőbe babért s Józsi olyant csikart a diák kezén, hogy rögtön kibugygyant belőle a vér.

— Jaj, mi lelta a kezét, Bakonyi ur?

— Megszurta a baltüskéje.

Ti mostanra nem is tudjátok, hogy a bab hüvelyének vastagabb végén erős, görbe tüske van; de Trézika tudta és elhitte, a mit a diák mondott.

Később meg Bakonyi adta vissza a csipést hasonló eredménnyel.

— Jaj, Józsi; most meg már a maga kezét szurta meg a bab; — kiáltott fel a lány a véres uj láttára, majd dicsekedve tette hozzá: az enyémet még nem szúrta meg.

— Nem ám, — mond a legény, — mert te vigyázol s mindig a felső végén fogod meg.

— A Trézika is vigyáz — tódítja a diák —

csillagos égen is túl, a lelkek örök birodalmába. Gondoljunk arra, hogy bár a természet ébredésével ők nem kelnek itt új életre: van és kell lenni annak, melynek hatalmas ereje és jelentősége e szóban rejlik: **f e l t á m a d á s !**

S mikor könnyektől elázott szemekkel a halottak napját követő napok hajnalodó világosságába tekintünk, gondoljunk arra is, hogy a halottak országában csak a test nyugszik, a lélek él fenn, a magasban és megtisztulva porhüvelye salakjától, hirdett eszméjében győzedelmeskedik.

A halottak országába eszméket eltemetni nem lehet; kitör az a sír sötét üregéből, leszáll égi fenséges trónusáról és testet ölt magára. — Mig ez így van, ne csüggedjünk; meggyújtva az emlékezet fáklyáját, kiontva a fájdalom okozta könnyeket, meggyászolva a drága elhunytakat, emeljük fel arcainkat s bizalommal tekintünk a jövőbe, mert akik elhunytak, azok csak földi hüvelyeikből vetkőztek ki, míg az általuk hirdett ige, az igazság kétszeres erejével tör ki a sírjukból. Legyünk hátásak drága halottaink iránt a borongó hervadás, a lassu elmulás szomoru folyamatján emlékezzünk azokra, kik a természet ujjászületésekor vissza nem térnek.

Tanuljunk meg a halottaktól a békés, egyetértő társadalmi életet s a földi röghöz kapaszkodó rut versengést altassuk el a lábaink elé hulló levelek halk zizegésével, mely azt panaszolja: „ma én hagytam el világomat s leestem a porba, holnap jól megjegyezd ember, te juthatsz a sírba!“

V. I.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Tisztelettel kérem alábbi soraimnak b. lapjában helyet engedni.

Helyi lapunk utolsó számának tanügyi rovatában megelégedéssel olvastuk, hogy a r. k. tantestület a II-ik osztályok elhelyezését úgy véli leghelyesebben megoldhatónak, ha a belső iskolában, az iskolaszék beleegyezése folytán visszaállítja a mult évben ideiglenesen megszüntetett II. osztályt. Kiszivárgott hírekéből azonban az ellenkezőt halljuk. Mint tudjuk, az előbbi terv levétezt napirendről s helyette úgy történt megállapodás, hogy a czeglédi uti iskolában megszüntetett I. osztály tanulói áthelyeztetek az erdő uti iskolába (szegény mérgei gyermekek majd uszhatnak a nyakig érő sárban) valamint az ujjászületés uti iskola II-ik osztálybeli növendékei szintén az erdő uti iskola megfelelő osztályába lesznek áthelyezve. Mi 500—700 házszámok alatt — tehát a központban — lakó szülők tiltakozunk ezen beosztás ellen. Nem egyezhetünk bele, hogy apró II-ik osztályos gyermekeink a város végére járjanak iskolába, elég ha III-ik osztályos gyermekeinknek jut abból a nagy sétából. — Kérjük azért az érdemes iskolaszéket, hogy e fontos ügyben, a mi megnyugtatónkra, minél

de meg a bab is olyan udvarias, hogy meg nem szúrta az ilyen bájos kis kaecót.

Igy evődtek a fosztók egy darabig; midőn Bagóné asszonyom megjelent egy nagy kosárral s kínálgatta sorba a szép fehér kalácsot, meg a szép sárga túróslapényt, Bagó uram pedig egy nagy, zöld kanecóból a jó piros bort. Bizony nem vallott szégyent egyik sem, különösen a zöld kanecóval másodszer is be kellett menni a kamrába.

Kollációzás után megint a dologhoz láttak, egyszer aztán a kántusprézes felkiáltott:

— Piros babot találtam! Piros babot találtam!

Nincs az a hegyes vasvilla, mely olyan szűros volna, mint az a pillantás, melyet Paplanos Józsi vetett a diakra, szerette volna magát jól fejbeütni, hogy mért nem ő találta meg azt a piros babot. Mert a piros babnak az a természete, hogy nem maradhat a találónál, hanem azt a lánynak ki kell váltani egy vagy két csókkal.

A diák követelte a jussát, de Trézika szabadkozott, végre sok húzódás után nem kapta el a fejét, mikor a diák hozzá hajolt, hogy megcsókolja.

A Józsi véletlenül éppen akkor nyult babért s a lány a csók közben nagyot sikoltott s kirántotta a kezét a kötőjéből. Bizony a szép fehér bőr alól két helyen is kiserkent a piros vér.

— Jaj istenem, most már az én kezemet is megszurta a bab. Kevés idő múlva Paplanos Józsi egyet köszörült a torkán, valószínűleg kalácsmorzsa akadott meg rajta s csodálatos, hogy ez a torokhaj minden paraszt legényre rá ragadt,

előbb intézkedni sziveskedjék és pedig akként, hogy a központi nagy iskolában egy I. és II. osztály állíttassék be az azon vidék gyermekei számára. — Hiszem, hogy ezen méltányos kérésünk kedvező megoldást nyer.

Mészáros István,
másod-bíró.

Szólészeti ügyünk.

(Folytatás.)

Tegyük fel például, hogy egy bortermelő községben 150 gazda alakítja meg a pinceszövetkezetet s ezeknek együttvéve 100 hold szőlőjük van. Az alapszabályok megállapítják, hogy például minden fél kataszteri hold szőlő után tartozik minden egyes tag egy-egy üzletrészt jegyezni. Ebben az esetben 100 hold után 200 üzletrész kell a tagoknak jegyezniük. Mondjuk, hogy egy üzletrész névértékét 100 koronában állapítják meg, például úgy, hogy ennek fele azonnal, másik fele pedig egy félév, vagy egy év múlva lesz befizetendő. Ha a tagok felelősségét az üzletrészek ötszöröse erejéig állapítják meg, akkor az ilyen szövetkezet mindjárt alakulásakor 240.000 korona fedezetet képes kimutatni. Nevezetesen:

1. A 200 üzletrész névértékének fele, mely a megalakulásakor azonnal fizetendő be, üzletrészenként 50 korona, összesen	10.000 korona.
2. A 200 üzletrész névértékének másik fele, mely például egy év alatt befizetendő, szintén	10.000 „
3. A felelősség az üzletrészek névértékének a készpénzben befizetett összegben felüli további négyeszerese erejéig	80.000 „
	Összesen . 100.000 korona.

Az üzletrészekre tényleg befizetendő s az 1. és 2. pontok alatt említett 20.000 korona lesz a szövetkezet alaptőkéje s ebből kell beszerezni a szükséges helyiségeket és felszerelési tárgyakat u. m. préseket, borfejtő-gépeket, hordókat stb. Ha az alaptőke erre nem lenne elegendő, a szövetkezet kölcsönt is vehet fel; ha pedig ily nagy alaptőkére szükség nincs, akkor a szövetkezet az üzletrészek névértékét kisebb összegben, például 50—80 koronában állapíthatja meg. (Folyt. köv.)

MI UJSÁG?

— **Halottak napja.** Mindenszentek estéjén tartja a keresztény világ a halottak emlékeztetét. Ilyenkor felkeresi mindenki övének sírját, megkoszoruzza a fejét, emlékkövet, a sírdombot virágokkal árasztja el s a csendesen nyugvó drága porok felett meggyújtja a ki nem alvó szeretet ezer — meg ezer méceit. Bánatkönyvek pereg-

sorban köszörülgették a torkukat és Járó Pali engedelmet kért, hogy idő előtt el kell menni, de elfeledte elkötni a borjut és reggelre mind kiszopja a tejet. A másoknak meg a kocsit kellett megkenni meg a lovakat etetni, mert 2 órakor az abonyi vásárra mennek, a harmadik meg égve hagyta a lámpát, szóval mindegyiknek eszébe jutott a tenni-valója, egymásután felálltak, illedelmesen köszöntek egymásután.

Hiába volt a lányok marasztalása, Bagó uramék könyörgése, egyik a másik után elment, mindeniket a mellette ülő lány kísérte ki a kis ajtóig. Paplanos Józsit pedig Bagó uram és Bagóné asszonyom is.

A diákok persze nem igen sajnálták, most már közelebb húzódtak a lányokhoz, enyelegtek, daloltak is soha nem hallott új nótákat s csodálatos, hogy majd minden diák talált ezután piros babot, a kántusprézes kettőt is.

Hanem, mint mindennek, úgy a babfosztásnak is vége szokott lenni. 12 óra után szépen körbe álltak, elénekelték a „Kossuth Lajos azt üzente“, Bagó uram még egyszer sorba kínálgatta őket, végre egy csoportban kimentek az ajtón.

Hát amint a kántor uram malma elé érnek, rohan ám egy csapat paraszt legény a malomfalól s „Üsd a pullust“ kiáltással neki a diákoknak; Bagonyi is elkiáltja „Ad arm“ Üsd a pugrist! a két csapat egymásba omlott és olyan csinos csaté paté keletkezett, hogy valami bárgyú cserepár ütközetnek hitte volna.

Szerencsére Czéra Gergő uram, a megyei pandúr, meghallotta a nagy kiabálást és botcsörögést, kapta a fokosát, fejébenyomta a csákót csak

nek le a sirhantra s engesztelő fohász száll fel az ajkáról, a csillagokon is túl a kedves elhunytak lelki üdvéért. — A halottak iránti kegyelet impozáns alakban nyilvánult egyházközségeink részéről nov. 1-én, halottak estjén. A ritka szép őszi időjárás igen sokat kivonzott a halottak országába. Fényárban usztak a temetők s déresipte különféle színben látszó megvilágított lombok büvös baldachinum gyanánt terjeszkedtek szét a pazar kézzel feldiszitett néma sirok felett. Itt-ott halk zokogás törte meg a néma esendőt; talán az árvák, vagy özvegyek kínos panasza volt az, melyet fájdalmas gyötrellemmel mondtak el a hideg hant alatt nyugvó drága hamvaknak. — Nincs egyenlőség a föld felett, még a temetőben sem. Láttunk igen sok drága koszorúkkal, esokrokkal, lámpákkal, számtalan mécesekkel, gyertyákkal elárasztott sirt, de annál több egyszerű gyertyácskával megvilágított nyugvó hely szerénykedett gazdag társai mellett. A különbség csak a föld felett érvényesül, mert lenn a sirban gazdag és szegény egyenlő: hamu és por valamennyi. Oh, de hány azon siroknak száma, melyek felett nem gyujt egyetlen világot sem, az örökös kegyelet. Szerkesztőségünk társaságában kivonult nemes keblű hölgyek felkeresték és kivilágítottak oly elhagyatott sirt, melynek csak rossz keresztjéről ismerhetni meg, hogy ott pihen egy nemes származású, szerencsétlen véggel kimúlt nő, akinek porai felett csak az ismerősök szép emlékezete viraszt s kinek lelki üdvéért a temető csalógan zengi el évente az engesztelő zsolozsmát. Akik teljesen elfeledten nyugosznak a sirkertben, azoknak fényeskedjék az örök világosság! — Másnap, azaz nov. 2-án van a tulajdonképeni „halottak emlékezete.“ A kath. anyaszentegyház e napon az összes elhunytak lelki üdvéért liberás gyászmisést szolgáltat s a hívők engesztelésül alamizsnát osztogatnak. Az egyháznak e szertartása az összes között a legrégebb, minthogy ez még az őszövétségből veszi eredetét. — V. I.

— **Katonáink eskütétele.** Abonyban állomásozó huszár század ujonczai folyó hó 1-én d. e. 1/2 9 órakor misét hallgatott, mely után Hirling adminisztrátor intézett hozzájuk beszédet, tanítván őket az Isten és haza iránti kötelességre. Ennek végeztével a század a templom melletti magaslaton állott fel, hol Korossy főhadnagy felolvasta előttük az eskümintát, mit az ujonczok értelmesen utána mondtak. Az esküt követte Führe kapitány negyedórát tartó tartalmas beszéde, mire huszárjaink a kaszárnyába vonultak. Délután érdekes volt nézni, amint az ujoncz huszárak az első szabadságot élvezendők, új uniformisban, magyarka cigarettá füstszó mellett, a kaszárnyából a szélrózsa minden irányában elszéledtek.

— **Megnyitott iskolák.** Összes iskoláink, vörheny és tifusz járvány miatt, zárva voltak. A betegségnek megszűntével, okt. 23-án a muzsák hajléka ismét megnyílt s tovább folytat-

tatott a megakasztott beiratkozás. Ez is beléven fejezve, a kath. iskolákban a rendes tanítás a tankötelesek 90 %-ával okt. 30-án, ünnepélyes Veni Sanctével megkezdett.

— **Tanító-választás Rékason.** Október 28-án Rékason egy üresedésben lévő tanítói állásra Csipkó N. czeplédi tanítót választotta meg az iskolaszék.

— **A kecskeméti kerület** betegségyező pénztárának újra alakítandó közgyűlésébe az abonyi járás 35 kiküldöttét választ és pedig 21-et a biztosított tagok, 14-et pedig azok munkaadói. A választás folyó hó 6-án, a község ház tanácstermében lesz, Papp Péter iparh. biztos vezetése alatt. A választó gyűlés a biztosított tagok számára d. e. 9 órakor, a munkaadók számára d. u. 3 órakor lesz. A közgyűlési tagok 6 évre választatnak. Választói és választhatói joggal bírnak a tanonczok és gyakornokok kivételével minden biztosításra kötelezett tag, valamint a munkaadók. A választók tagkönyveiket magukkal kötelesek hozni.

— **Az abonyi szüretéről** a „Borászati Lapok“ így nyilatkoznak: Az eredmény, bár sok kárt okozott a lisztharmat, kielégítő és jó, a minőség is meglehetősen jó.

— **Tüzek.** Füleki Joákim tanyáján több boglya különféle takarmány és egy lábón álló félszer a héten leégett. — Fuchs Zsigmond háza a II. kerületben — állítólag s a nyomozás szerint is — bosszúból eredő cselekmény következtében f. hó 2-án kigyulladt, azonban a tető, valószínűleg kórhadt állapota miatt, de meg a csóvának az ügyetlenül lett alkalmazása folytán a tűz nagyobb arányokat nem öltött s hamarosan el is nyomtatott, úgy hogy a tűz jelzésre sem volt szükség. A gyújtás egy karhatalommal helyreállított szökött cseléd műve lehet. Az épület nem volt biztosítva. Nagy szerencse, hogy a tűz elfolytatott, mert a szélben ama zsufojt nádas házak közt óriás veszély keletkezhetett volna. — A vizsgálat folyik.

— **Új fürdő.** Szolnokon, a Scheftik-féle fürdő ujonnan átalakítva, gőzfürdővel, porcellán kádfürdőkkel, zuhanyokkal, nagyobb medence és tükkfürdőkkel, izlésesen berendezve, a múlt hó 27-én már megnyílt. Gőzfürdők férfiak részére mindennap reggel 6 órától déli 12 óráig, nők részére délután 1-től 6 óráig villamos világítás mellett.

— **Rendőri hírek.** Kalló József ujszászi lakost egy korcsma udvarban Dénes Vendel és Szabó Antal ottani lakosok félholtra vérték. — Ugyancsak Ujszászon esinos botrányt rendezett néhány lelkes polgár. Múlt hó 23-án a r. kath. templomban, az Isteni tisztelet alatt Kiss Gábor lelkész funtija közben Török József ujszászi „polgár“ elkiáltotta magát, hogy „Éljen Daksz!“ mire aztán többen is elkezdtek kiabálni. Ez nem volt elég, hanem másnap meg Borhács István uram tüntetett a templomi ajtatokdás alatt, kö-

szalasztotta el, mikor első harangozás óta leste a kerítés mellett.

Nem is ment kedden a heti vásárba, sem másik vasárnap a templomba; nem látta senki többé az udvarból kijönni.

A kallantámogató vénasszonyok azt beszéltek róla, hogy nagyon meghervadt, szemei üresek, kék karikások, az arca olyan sárga, mint a szűrt viasz.

Aztán úgy farsang vége felé valami vén esoroszja azt pletykázta, hogy a Paplanos Kovács Józsi már megis házassodott, elvette a Darin Marit a Trézikát egyszerre kirázta a forró hideg, nem is bírták elhagyni vele, ágyának esett.

Mikor a babot már elültették, sőt néhol ki is kelt, Szentpéteri uram, az örökös funerátor, beállított a szinior szobába és azt mondta:

— Kérem szépen kántusprézes uram, a Bagó Trézikának az volt a kívánsága, hogy a búcsúztatója után énekelje el neki a kántus azt: Óh nagy egek rátok apellálok. Hogyha még több kinra is talállok!

Másnap a négy órai temetésen tiszteletes Fitos Pál professzor úr nagyon megbotráncokozott, hogy az ő szivre ható búcsúztatója után a kántusprézes nem azt kezdte, hogy „Foly az élet. A koporsó integet a sir felé...“ hanem azt, hogy „Óh nagy egek, rátok apellálok.“

Úgy el tűnődött magában:

— Hogy történhetett már megint ilyen tévedés? Mikor nem lesz többet babfosztás a Bagóéknál.

Bácsi.

vetelvén nagy kiabálva, hogy hagyják félbe az imádkozást, nem azért jöttek ők ide, hanem a kántor szavát akarja hallani stb. Ez ügyben a czeplédi kir. járásbírófog a botrányt okozók fölött „véleményt“ mondani. — Ugyancsak Ujszászon özv. Bendó Jánosné lakására, Kis József ujszászi lakos éjjel betört, az ablakon keresztül bemászott, azonban észrevették s lehúzódt egy sarokba szörnyű nyugodt alvást színlelvé. Elcsip-ték, de akkor meg részegnek tetette magát. — Ismét csak Ujszászon dr. Kossuth László kárára Konka Gábor nevű ujszászi lakos követelt el tolvajlást. — Buczko András helybeli lakos a napokban egy este megveretett. A tettesek Mányó, Biczúr és Varga Ambrus mérgesi előkelőségek. A bírósághoz följelentettek.

— **Árt-e a csukor a gyermekek fogainak?** Sokan vannak még abban a hiedelemben, hogy a csukor, vagy édes ételek és italok a fogakat elpusztítják, vagy legalább is könnyebben megodvasítják. Ez a hit a nép között nagyon is el van terjedve, noha arra bizonyítékunk alig van. Igaz, hogy a csukrot majszoló gyermekek között sok a fájós fogú, de kérdéses, vajjon nem-e eserelek föl az okozatot az okkal? Mert nem azért van azoknak rossz foguk, mintha sok csukrot ennénk, hanem valószínűleg azért kívánnak csukrot, mert velük született gyengeség, vagy valamely testi gyengeség miatt rossz a foguk és így — mondhatni — ösztönszerűleg is vágyakoznak a csukor élvezetére, a mely mint jól tudjuk, kitűnő táplálékanyag. Mert éppenséggel nem volna érthető, miként lehetséges az, hogy a meleg égő alatt lakóknak és sok csukrot fogyasztóknak a legkitűnőbb és legtartósabb foguk van. Meg kell csak nézni akármelyik néger, akinek foga fehérségét, zománca finomságát bármelyik csukrot gyűlölő európai méltán megirigyelhetné. Maguk az angolok, kik a csukrot fölötté szeretik, elég jó fogazatuk. De a mi magáról a csukorról áll, nem áll a többi bonbon, sütemény, lemonádé, szóval gyömöles savakról; ezeknek savtartalma megtámadja a fogaknak zománcaját és így a fog belsejét is, miáltal a fog elpusztulásának lehetősége meg van.

— **Szőlő- és bortermelesi pályadíjak.** Egy 300 koronás, egy 200 koronás, egy 100 koronás és négy 50 koronás, tehát hét, összesen nyolczszáz korona értékű pályadíjat tűzött ki a „Borászati Lapok“ szerkesztősége, a lapban közlésre alkalmas szakcikkre és tárczák megírására. Önálló, eredeti, lehetőleg ábrákkal illusztrált cikkekkkel pályázhatni a szőlőtermelés, a borgazdaság, a szőlő és bor értékesítése, forgalma köréből, vagy akár prózában, akár versalakban írott tárczákkal, a szakmára vonatkozó szépirodalmi, történeti tárgygyal. A pályázat részletes feltételei a „Borászati Lapok“ legközelebbi számaiban tételnek közzé. A pályamunkák 1900-ik évi január hó 1-ig küldendők be, zárt jelű levéllel, a lap szerkesztőségéhez, Budapest (Köztelek).

A kémények seprése francziás szempontból.

Midőn e füstös eszmétől elkapatva Icarus szárnyain suhanok a magasba, csak arra kérem a Mindentudót, vajha ne ragadtatnám fölül a Parnassus csucsain, hogy e hallatlan vakmerőségért Nap istentől büntetve elperzselt szárnyakkal ne lennek kénytelen földre zuhanni, hol — repülő garabonczásnak nézve — még jól eldögönyözne valami bős „tahokás“ ember.

De mindegy, akármilyen történjék is velem, minthogy már belékezdtem e themába, folytatom is azt, erősen azon igyekezvén, hogy fehéren kerüljek ki abból.

Midőn egy városunkbeli hazánkfiától megtudtuk, mily magasan vannak a francziák a műveltség Jákob lajtorjáján; ugyanis Frankhonban járván ő erősen állította, de sőt kész volt hitet is tenni rá, hogy oly művelt a franczia nép, hogy Párisban még a szolgálók is francziául beszélnek, akkor mi is Páris-felé fordítánk tekintetünket, hasznot húzandó e tapasztalatos körülményekről tapasztalatból.

Innét jött tudomásunkra azután a franczia kéményseprő-segédnek rendkívüli dicsősége és használhatósága is. Valóságos túlvilági állapot van ott a miénkhez képest, mondja a szemtanu.

Igaz ugyan, hogy V . . . Benedek bácsi a túlvilági állapotot következőkép festi: t. i. ő — állítása szerint — már földi életében járt a mennyekben, én pedig elhiszem, mert ő mondja.

Ott mindenki a maga földi mesterségét — napszám mellett — folytatja; a napszám mivolta

ügy pörén kiugrott, s közéjük csapott: „Te ilyen, te olyan nem visz ez, meg az haza?“ s a fokos minden szónál egyet koppant, — talán — a diákot fekete ruhájában nem látta, mindig oda vágott; ahol a fehér ing lobogott.

Ilyen hivatalos tekintély megjelenése végét szakította a hajezihónek, mindegyik sietett a sötétben elosonni, nehogy Czéra uram bekísérje.

Mikor harmadnapra az öreg Godán urat temették, a kántusprézes nem volt a temetésen, hanem a kaeska Kiss Laczi verte helyette a takust, egy diáknak a fején nagy angol flastrom feketét, a másiknak fel volt kötve a haja, a harmadik egyik lábán biczentett.

Hogy elajánlkozhat rajtok az öreg asszonyok. — Mind Világos mellől hozták ám szegények ezt a sok plezurt, tudja-e lelkem komámasszony! — Ugyan úgy-e galambom.

A Paplanos Józsinak is kiűjult a sebe, a Járó Palinak meg épen a válperece tört el.

Szerdán délfelé csak elbámultak a „kisskút“ mellett lakók, hogy a Csipédett Kovácsné asszonyom az ő kútjukról viszi a vizet, a Sáfármalmában hanczurozó gyermekek pedig el nem tudták gondolni, hogy miért kení meg az öreg Sáfár uram a bálványperselyét, míg rájuk nem kiáltott az ő selypítő hangján:

— Eltakarodjatok innen, mert itt öröl a Paplanos Kovács Józsi.

Vasárnap pedig nagyon elpirult a Bagó Trézika, mikor a felálló ének alatt ment be a templomba, s a karzaton már ott látta a Kovács Józsit, az első székben; meg nem foghatta, hogy

azonban csak három krajczár, hát ő ezért szépen visszakivánczolt a földre, mert három krajczárért még a túlvilágban sem érdemes dolgozni.

Dejszen csiripelhetnek, csipoghatnak most már házában a szellemek, — ő ugyan jószántából nem megy többé a túlvilágra, ha csak nem viszik.

Azonban tárgyamhoz térve, a kéményseprés ügyében is kell már tenni valamit, küszöbén lévén az új városház építésének — melynek egyik végében tervek szerint talán állami posta lesz — hol meg lesz majd gátolva a képes levelező-lapok küldése. Erre vonatkozna — t. i. a képes levelező lapokra — hozatott is már javaslatba rendszabály, hogy tiltassék el, hogy nem szabad olyakat kapni.

Salamoni ítélet volna ez, csak nincs végrehajtó, ki annak hozóját ketté vágná s nincs anya, melyik abból egy felet kapni szeretne.

Már itt — az új városházánál — azt hiszem mindenki belátja, hogy csakis francia tudománnyal lehet kéményt seprni, vagy legalább is angollal (az sem alábbvaló amannál).

Nem állítom ugyan, hogy itt is nem tudtak a kéményseprő-segédék valamikor francziául, mert mintegy három éve saját füleimmel hallottam, mikor egymást biztatták „Uezcu Zjano napallas“, nem értettem ugyan, azért gondolom francia lehetett.

De még más bajnak is elejét vennék ama segédék.

A „Teleky“-téren már sokaknak feltűnt fehér oszlopokról is gondoskodnának ezek, hogy salonképesen jelennének meg az ember szemei előtt, feketére változtatván azt.

Azok az oszlopok nem hiába vannak ugyanott s oly szembetűnő színre festve. Azok fogják fenntartani ama „spiritiszta“ gyűhelyek emlékét, melyet „város korcsmájá“-nak neveztek, hol is már a spiritiszta tudományban sokan kiképezték magukat annyira, hogy a „seance“-kon „delirium tremens“ „trance“-ba estek.

Most már azonban kifejtven álláspontom, azt hiszem mindenki belátja, mily égető szükség van arra, hogy Abonyba francia s angol kéményseprő segédék hozassanak.

Ábrakadábra.

Piaczi árak.

(PICK CZÉG JEGYZÉSE. — OKTÓBER 28.-ÁN.)

Búza	mm. 7.40—7.50,	vékája 1.65—1.70.
Árpa	„ 5.30—5.40,	„ 1.10— —
Rozs	„ 5.50— —,	„ 1.20— —
Zab	„ 4.80—5.00,	„ 0.75— —
Kukoricza ő, mm.	—5.25,	„ 1.35— —
„ csöves, „	—2.50.	
Bor	10.—11.—.	

Eladó ház.

Abonyban a vasut-utczán lévő házam, mely alsó és felső épülethől áll — külön udvarral — együtt vagy külön-külön eladó.

Özv. Buzelka Istvánné.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyártások Budapest Váci-körút 63. sz.
állal a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgépek, löher-cseplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénmagyjutók, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szeleskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

Részletes árjegyzékek kint a natra ingyen és bérmentve küldetnek.

2- és 3-vasú elék és minden egyéb gazdasági gépek.

Lincolni törzsvárunk a világ le nagyobb locomobil- és cseplőgép gyára.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy

TERMÉNY és ÁRURAKTÁRAINKAT

mult hó 16-án a forgalomnak átadtuk.

Termény és áruraktáraink, melyek a czeglédi vasuti állomás közvetlen közelében 10 holdnyi területen fekszenek és a vasuti fővonallal külön vágánnyal vannak összekötve, — **30000** (harmincezer) métermázsa befogadására alkalmasak. — tökéletesen szárazak, világosak és tágasak (czementes falak, beton és asphalt alapzat és kitünő szellőzés.)

Beraktározásra elfogadunk mindennemű terményeket (ugymint **buzát, árpát, rozst, zabot, kukoriczát,** stb.) és **egyéb kereskedelmi árukat,** — a mire nézve üzletszabályzataink kellő felvilágosítást nyújtanak.

Ha t. cz. ezen üzletszabályzatban foglalt díjtételek iránt érdeklődik könnyen meggyőződhet, hogy összes díjtételek igen **méltányosak.** Így pl. a termények beraktározásáért fekbér címén hetenként és métermázsaánként csak **egy fillér (1/2 krajczár)** fizetendő.

Emellett termény és áruraktárunkban a felek rendelkezései legpontosabban lesznek foganatosítva, a raktári műveletek pedig a legnagyobb gondal fognak teljesítettni.

A magyar kir. kereskedelemügyi miniszter ur Ö Nagyméltósága kegyes volt nekünk a vasuton hozzánk érkezett s 12 hónapon belül ugyanugy továbbított küldemények után a felmerült reexpeditionális kedvezményt engedélyezni. Ezen átmeneti fuvardij különbözetet a vasuttól beszedjük és csekély kezelési díj levonásával feleinknek vissza fogjuk téríteni.

Kiváló súlyt fektetünk a termények pontos mérlegezésére és egy szakavatott tisztviselő arról fog gondoskodni, hogy a felek sem az átadásoknál, sem az átvételnél károsodást ne szenvedjenek.

Az Ipar- és Kereskedelmi Bank a beraktározott árukra előnyös feltételek mellett **olcsó kamatú előleget** (illetőleg kölcsönöket nyújt), amely kölcsönök gyorsan és a lehető legrövidebb eljárással folyósíttatnak és fizettetnek ki.

A raktározott árukra vonatkozó összes rendelkezések az intézet és annak tisztviselői részéről **szigorú titokban** fognak tartatni.

Tekintélyes összeköttetésünk folytán abban a helyzetben vagyunk, hogy a beraktározott termények bizományi eladását magunkra vállalhatjuk és igyekezni fogunk ilyen megbízásokat jutányosan és pontosan lebonyolítani.

Előnyös üzleti összeköttetésünk folytán módunk és alkalmunk lesz a t. termelőket a nagyobb bel- és külföldi fogyasztókkal, czégekkel, malmokkal és gyárosokkal összeköttetésbe hozni, mi által a t. termelőknél **nagyobb árakat elérni sikerülend.**

Midőn tehát szolgálatainkat a fentiekre nézve felajánljuk, bátrak vagyunk még megjegyezni, hogy felvilágosításokkal intézeti helyiségünkben a hivatalos órák alatt a legnagyobb készséggel szolgálunk és a t. cz. közönséget felkérjük, hogy ez iránt az intézet vezetőségéhez (városház épület) fordulni sziveskedjék.

A Czeglédi Ipar- és Kereskedelmi Bank igazgatósága.